

аспекти розвитку продуктивних сил України. 2016. Вип. 21. С. 92-96. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/0%93.pdf>

2. Менеджмент персоналу: навч.-методич. посіб. / Дяків О. П., Коцур А. С., Островерхов В. М., Надвиничний С. А., Шкільняк М. М., Шушпанов Д. Г. /за заг. ред. М. М. Шкільняка. Тернопіль. 2022. 280 с.

3. Шкільняк М.М., Овсянюк-Бердадіна О.Ф., Крисько Ж.Л., Демків І.О. Менеджмент: навчальний посібник. Тернопіль: «Крок», 2022. 258 с.

Богдан САГАЙДАК

аспірант кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування»,

Петро КЕЛИМНИК

аспірант кафедри міжнародного туризму і
готельного бізнесу ЗУНУ
за спеціальністю «Економіка»

ПРОГРАМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Розвиток аграрного сектору регіону в умовах конфлікту вимагає особливого підходу та програмування, яке враховує складності й обмеження, що впливають із воєнного стану. Зрозуміло, що складнощі, з якими стикаються сьогодні регіони України, не можуть бути вирішені лише за рахунок зовнішньої підтримки. На відміну від зовнішніх ресурсів, регіональні можливості завжди мають свої обмеження та потребують ретельного аналізу.

Організаційно-управлінська та економічна діяльність, що базується на цих ресурсах, має бути максимально оптимізована, щоб уникнути дублювання дій та неузгодженості між ними. Для цього використовується програмування регіонального розвитку. Наявність такої програми підвищує конкурентоспроможність регіону, стимулюючи як внутрішні, так і зовнішні інвестиції. Відтак, необхідно виокремити кілька ключових аспектів, що можуть бути враховані в такій програмі.

Програмування регіонального розвитку може відігравати ключову роль у забезпеченні продовольчої безпеки шляхом стимулювання сільськогосподарського виробництва. Розробка та реалізація програм, спрямованих на підтримку сільськогосподарського сектору, може збільшити виробництво продуктів харчування на місцевому рівні, зменшуючи залежність від імпорту.

У цьому процесі важливе місце займає розвиток інфраструктури, зокрема, інвестиції у інфраструктуру, таку як дороги, зв'язок та системи зберігання, допоможуть забезпечити неперервність, ефективність виробництва і транспортування продукції з сільських районів до міських центрів.

Окрім того, програми фінансової та консультативної підтримки малих і середніх сільськогосподарських підприємств можуть їх допомогти підвищити продуктивність та ефективність виробництва. Необхідна стабілізація виробництва через розроблення заходів для збереження та підтримки виробництва сільськогосподарської продукції навіть у воєнних умовах шляхом допомоги фермерам у забезпеченні доступу до ресурсів і технологій.

Впровадження новітніх сільськогосподарських технологій, таких як автоматизовані системи поливу, механізовані збиральні машини та системи контролю якості ґрунту, може збільшити врожайність та ефективність виробництва, а програми стимулювання екологічно стійкого сільського господарства можуть

допомогти зберегти родючість ґрунтів, знизити використання хімічних добрив і пестицидів, підтримати здоров'я населення.

Створення та розвиток місцевих і регіональних ринків продуктів харчування буде сприяти забезпеченню доступу до якісних та свіжих продуктів для місцевого населення. Диверсифікація ринків, розширення експортних і внутрішніх ринків для сільськогосподарської продукції допоможе зменшити залежність від певних ринків у воєнний період.

Необхідна підтримка сільськогосподарських спільнот і кооперативів, щоб вони могли протистояти економічним та соціальним викликам у воєнний період, кризове планування та реагування на кризові ситуації, що допоможе зменшити вплив воєнного конфлікту на аграрний сектор та швидше його відновити;

У процесі регіонального планування можуть брати участь органи влади, які зацікавлені в розвитку території. Для досягнення продуктивного розвитку та забезпечення балансу інтересів різних представників регіону необхідно розробляти відповідні схеми їх залучення до планування. Фактори, що впливають на ці схеми, можуть бути різними, включаючи природно-ресурсний потенціал, економічну ситуацію тощо.

Загалом, на сучасному етапі розвитку регіональних утворень ключовою є самостійність у вирішенні проблем та використанні внутрішніх можливостей для стимулювання розвитку.

Існують різноманітні методи аналізу для формування стратегії розвитку складної організації. Деякі з них базуються на методах дослідження операцій в економіці, таких як мережний аналіз проектів, імітаційне моделювання та моделювання ухвалення рішення в різних станах середовища. Іноді використовують різні матричні методи для вибору стратегій, такі як матриці, запропоновані відомими консультантськими групами.

Одним з найпоширеніших інструментів для вибору стратегічного напрямку є SWOT-аналіз, який залишається

популярним, оскільки допомагає виявити сильні та слабкі сторони, можливості та загрози, що впливають на організацію.

Перед проведенням SWOT-аналізу важливо встановити базу для порівняння. Тобто визначити, які показники та їх значення є стандартними для порівняння певного регіону в програмуванні соціально-економічного розвитку.

Наприклад, можна порівнювати їх з рівнем розвитку інших регіонів України або з міжнародними територіями. Таким чином, те, що може вважатися сильними сторонами у першому випадку, може виявитися слабкими аспектами у другому.

Для об'єктивного використання SWOT-аналізу при плануванні розвитку регіону важливо мати наступні передумови:

- учасники аналізу мають мати достатні ресурси для обробки всієї інформації, що стосується формування стратегії;
- активні учасники програмування розвитку регіону мають мати повне розуміння поточної ситуації;
- обсяг інформації повинен бути визначений перед початком реалізації нової стратегії розвитку регіону;
- адміністрація регіону має мати можливість централізовано визначити організаційні заходи для реалізації запланованої стратегії.

Отже, програмування регіонального розвитку аграрного сектору в умовах війни в контексті забезпечення продовольчої безпеки має бути комплексним та спрямованим на створення стійких та ефективних систем виробництва, транспортування і реалізації продуктів харчування, забезпечення стабільності, безпеки та життєздатності цієї важливої галузі в екстремальних умовах.

Список використаних джерел:

1. Ачкасов А.Е., Левицкий Ю.А., Фисун К.А. Маркетинговая деятельность и ее составляющие: Уч. пособие. Харьков: ХНАГХ, 2005. 408 с.

2. Фисун К.А. Децентрализация системы экономического регулирования в регионах // Материалы международной научно-практической конференции «Экономика строительной отрасли на пути ее интеграции к синергетическим системам». Харьков: Изд-во ХНАГХ, 2006. С.41-43.

3. Kotykova, O., Babych, M., Nadvynychnyy, S., Cherven, I., Shevchuk, S. (2021). Assessing the Level of Household Food Demand Protection Based on Income. Intellectual Economics, 15 (2), 175-204. <https://doi.org/10.13165/IE-21-15-2-09>.

4. Надвиничний С. А. Принципи та чинники підвищення рівня продовольчої безпеки в контексті аграрної політики України
Економика Крима. Научно-практический журнал. № 24. Симферополь, 2008. С. 43-45.

Світлана СМЕРЕКА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

Західноукраїнського національного університету

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та

публічного управління Тамара ПОПОВИЧ, ЗУНУ

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ

МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Управлінська праця є специфічним видом розумової праці, функціональним призначенням якого є безпосереднє управління діями й поведінкою людей у процесі виконання поставлених завдань. Функціональне призначення управлінської праці визначає її характерні ознаки, властиві діяльності керівника в процесі спілкування з підлеглими. Безпосереднім результатом цієї праці є цілеспрямована діяльність структурних підрозділів органу місцевого самоврядування, спрямованих на реалізації визначених